

ΠΑΣΧΑ (Ιω. 1, 1-17)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή πασχαλινής εγκυκλίου έτους 1995)

Η γη είναι γεμάτη ζωή. Και η ζωή είναι γλυκεία. Αλλά δεν μένει. Πικρή η διαπίστωση! Γιατί την ζωή την νικάει ο θάνατος. Το μοιραίο τέλος όλων των ζώντων.

Πικρή η μνήμη του θανάτου!

Πικρός ο θάνατος, όταν είναι αιφνίδιος.

Πικρότερος, όταν πρόκειται για νέους.

Και πικρότατος, όταν οι νέοι, ξεχνώντας πόσο γλυκεία είναι η ζωή, απογοητευμένοι από την ζωή, την τερματίζουν μόνοι τους, όταν οι νέοι αυτοκτονούν.

Μάταια αγωνίζεται η επιστήμη. Κατόρθωσε μόνο να αυξήσει λίγο τον μέσο όρο ζωής. Αλλά τίποτα περισσότερο. Έκαμε κάποια νίκη. Αλλά μικρή. Ασήμαντη. Ο θάνατος μένει. Και θερίζει. Γέρους και νέους.

Ποθούμε μια άλλη νίκη. Πιο μεγάλη. Οριστική. Ποθούμε όχι απλώς να μετατοπιστεί, αλλά να νικηθεί ο θάνατος. Ποθούμε μια νίκη σαν και εκείνη, που έκαμε ο Νέλσων στο Αμπουκίρ. Που την ανάγγειλε στο Αγγλικό Κοινοβούλιο με τα λόγια: Η λέξη νίκη δεν είναι αρκετή να εκφράσει αυτό που έγινε.

Νίκη κατά του θανάτου υπήρξε στην ιστορία μία και μοναδική. Η ανάσταση του Κυρίου μας. Γιατί, όταν ο Κύριός μας έκλεισε τα μάτια Του επάνω στο Σταυρό και κατέβηκε στον Άδη, συνέτριψε τούς μοχλούς του Άδη! Για άλλους ήσαν και είναι κάτοχοι αιώνιοι. Για τον Χριστό απεδείχθησαν ανίσχυροι. Τούς έθραυσε. Και ανέστη. Αυτεξουσίως ως Θεός. Πατήσας τον θάνατον.

Η νίκη τού Χριστού είναι η μοναδική νίκη, που η λέξη δεν αρκεί να εκφράσει αυτό που έγινε. Γιατί, με την ανάστασή Του ο Κύριος δεν επάτησε απλά τον θάνατο. Έκαμε κάτι περισσότερο. Τον εσκύλευσε. Τον ελεηλάτησε. Τον διέλυσε. Και τον έθεσε υπό προσθεσμία. Μέχρι που να έλθει η ώρα να γίνει η Κοινή Ανάσταση.

Μα δεν αρκεί η νίκη του Χριστού. Πρέπει εμείς να την αξιοποιήσουμε. Για τον εαυτό μας.

Ο Νέλσων νίκησε το 1805 τούς Γάλλους. Η νίκη του, έστω και αν δεν ήταν, όσο εκείνος την εφαντάσθηκε σπουδαία, ήταν ένα πολύ μεγάλο ιστορικό γεγονός.

Η Αγγλία είχε χρέος να την εκμεταλλευθή, όσο πιο καλά μπορούσε. Αν το είχε κάμει, θα γινόταν κοσμοκράτειρα. Για πάντα. Αλλά δεν μπόρεσε να την αξιοποιήσει, όσο έπρεπε, για τον εαυτό της.

Και εμείς έχουμε χρέος, να αξιοποιήσουμε την νίκη του Κυρίου μας. Για τον εαυτό μας. Για να αποκτήσουμε την αιώνια ζωή. Για να φθάσουμε στην ανάσταση.

Αλλά για να γίνει αυτό,

δεν αρκεί η πασχαλιάτικη λαμπάδα.

δεν αρκεί το κόκκινο αυγό.

δεν αρκεί το λαμπριάτικο πανηγύρι.

Αυτά είναι τύποι της θρησκείας. Έθιμα. Χρειάζεται κάτι περισσότερο.

Χρειάζεται πίστη στο Χριστό.

Χρειάζεται βίωση της πίστης στον Χριστό

Χρειάζεται ζωή σύμφωνη με τις εντολές του Χριστού.

Χρειάζεται να γίνουμε τέκνα φωτόμορφα της Εκκλησίας. Και να ζήσουμε σαν Υιοί της Αναστάσεως.

Αυτό πρέπει να ευχόμαστε σε όλους.

Γιατί μόνο τότε, θα γεμίσει η ζωή μας με τα πολυπόθητα δώρα του αναστάντος Χριστού, δηλαδή με χαρά και με ειρήνη.

Να δώσει ο Θεός το ανέσπερο φως της Αναστάσεως του Σωτήρα μας να γεμίζει τις καρδιές μας. Και να ζούμε πνευματικά. Αναστημένοι. Ολόρθοι. Γεμάτοι υγεία. Γεμάτοι ειρήνη. Γεμάτοι χαρά. Χριστός Ανέστη.-